

Ακόμα και αν κατέλθω στον Άδη...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία /](#)

Του π. Στεφάνου Φρήμαν

Ο Charles Williams, ένας από τους φίλους του C.S. Lewis έγραψε ένα βιβλίο με τίτλο 'Η κάθοδος στον Άδη' στο οποίο παραθέτει την αργή και αδυσώπητη καταδίκη μιάς ψυχής. Τις επιλογές που έκανε ή δεν έκανε- περισσότερο ως μιά καταγραφή παραλυσίας παρά θεληματικής ανταρσίας. Αυτό το βιβλίο μάς παραθέτει πραγματική τροφή για σκέψη.

Υπάρχει μιά αντίληψη για τον Άδη που ξεπερνά την τυπική λίμνη φωτιάς και τη Γέεννα του πυρός. Αυτές οι εικόνες, παρότι βιβλικές, δεν μεταφέρουν μιά ολοκληρωμένη εικόνα του υπαρξιακού χαρακτήρα της κόλασης. Κι έτσι στις μέρες μας συνηθίζουμε να σκεφτόμαστε την κόλαση περίπου όπως τον παράδεισο, δηλαδή ως ακόμα μιά επιλογή για την ζωή μας μετά τον θάνατο. Καμιά από τις δύο καταστάσεις δεν θεωρείται ως επιλογή του παρόντος ούτε ότι έχει να κάνει τίποτε με την καθημερινότητά μας εκτός από τις ενδεχόμενες συνέπειές της.

Αυτό είναι τραγικό τόσο γιατί αποτυγχάνει να δώσει μιά πιά πιστική εικόνα για το γεγονός ότι η Βασιλεία του Θεού είναι «εντός υμών»(Λουκ. 17,21) όσο και γιατί συχνά παρουσιάζει μιά παρωδία κόλασης που δεν έχει να κάνει με τόσο πόσο κενή είναι η ανθρωπότητα μακριά από το Θεό (ακόμα και τώρα).

Η Ορθοδοξία, ειδικά μεσω των ακολουθιών, ασχολείται πολύ με την κάθοδο του Ιησού στον Άδη. Η λειτουργία του Μ. Σαββάτου αναφέρεται πολύ σ' αυτή την κάθοδο, τονίζοντας τη νίκη του Χριστού πάνω στο θάνατο και τον Άδη, αρχίζοντας από την κόλαση.(Χρησιμοποιώ τις λέξεις 'Άδης' και 'κόλαση' ως να έχουν το ίδιο νόημα, κάτι σύνηθες στην εκκλησιαστική γλώσσα). [\(περισσότερα...\)](#)